

रमस्वैधस्व मोदस्व देहि चैव यजस्व च । न त्वामभिभवित्यन्ति वैद्या न च तपस्विनः । ॥ १२० ॥

इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि मैत्रेयभित्तायां विंशत्यधिकशतोऽध्यायः ॥ १२० ॥

॥ भीष्म उवाच ॥ एवमुक्तः प्रत्युवाच मैत्रेयः कर्मपूजकः । अत्यन्तश्रीमति कुले जातः प्राज्ञो बज्रश्रुतः ।

॥ मैत्रेय उवाच ॥ असंशयं महाप्राज्ञ यथैवात्य तथैव तत् । अनुज्ञातश्च भवता किञ्चिद्भूयामहं विभो ।

॥ व्यास उवाच ॥ यद्यदिच्छसि मैत्रेय यावद्यावद्यथा यथा । ब्रूहि तत्त्वं महाप्राज्ञ शुश्रूषे वचनन्तव ।

॥ मैत्रेय उवाच ॥ निर्दोषं निर्मलञ्चैव वचनं दानसंहितं । विद्यातपोभ्यां हि भवान् भावितात्मा न संशयः ।

भवतो भावितात्मत्वात्ताभोऽयं सुमहान्मम । भूयो बुद्ध्याऽनुपश्यामि सुसमिद्धतपा इव । ॥ १२१ ॥

अपि नो दर्शनादेव भवतोऽभ्युदयो भवेत् । मन्ये भवत्प्रसादोऽयं तद्धि कर्म स्वभावतः ।

तपः श्रुतञ्च योनिश्चाप्येतद्ब्राह्मणकारणं । त्रिभिर्गुणैः समुदितस्ततो भवति वै द्विजः ।

अस्मिंस्तृप्ते च दृश्यन्ते पितरो दैवतानि च । न हि श्रुतवतः किञ्चिदधिकं ब्राह्मणादृते ।

अन्धं स्यात्तम एवदं न प्रज्ञायित किञ्चन । चातुर्वर्ण्यं न वर्त्तत धर्माधर्मावृतानृते ।

यथा हि मुह्यते चेन्ने फलं विन्दति मानवः । एवं दत्त्वा श्रुतवति फलं दाता समश्रुते । ॥ १२२ ॥

ब्राह्मणश्चेन्न विद्येत श्रुतवृत्तोपसंहितः । प्रतिग्रहीता दानस्य मोघं स्याद्धनिनां धनं ।

अदन्नविद्वान् हन्यर्थमद्यमानश्च हन्ति तं । तच्चान्नं पाति यच्चान्नं स हन्ता हन्यतेऽबुधः ।

प्रमुह्यन्नमदन् विद्वान् पुनर्ज्जनयतीश्वरः । स चान्नाज्जायते तस्मात् सूक्ष्म एतद्व्यतिक्रमः ।

यदेव ददतः पुण्यं तदेव प्रतिगृह्यतः । न ह्येकचक्रं वर्त्तत इत्येवमृषयो विदुः ।

यत्र वै ब्राह्मणाः सन्ति श्रुतवृत्तोपसंहिताः । तत्र दानफलं पुण्यमिह चामुत्र चाश्रुते । ॥ १२३ ॥

ये योनिशुद्धाः सततं तपस्वभिरता भृशं । दानाध्ययनसम्पन्नास्ते वै पूज्यतमाः सदा ।

तैर्हि सद्भिः कृतः पन्थास्तेन यातो न मुह्यते । ते हि स्वर्गस्य नेतारो यज्ञवाहाः सनातनाः ।

इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मकथने एकविंशत्यधिकशतोऽध्यायः ॥ १२१ ॥

॥ भीष्म उवाच ॥ एवमुक्तः स भगवान् मैत्रेयं प्रत्यभाषत । दिक्षैव त्वं विजानासि दिक्ष्या ते बुद्धिरोदृशी ।

लोको ह्यार्थगुणानेव भूयिष्ठन्तु प्रशंसति । रूपमानवयोमानश्रीमानाश्चाप्यसंशयं ।

दिक्ष्या नाभिभवन्ति त्वां दैवस्तेऽयमनुग्रहः । यत्ते भृशतरं दानादूर्त्तयिष्यामि तच्छृणु । ॥ १२४ ॥

यानीहागमशास्त्राणि याश्च काश्चित् प्रवृत्तयः । तानि वेदं पुरस्कृत्य प्रवृत्तानि यथाक्रमं ।

अहं दानं प्रशंसामि भवानपि तपःश्रुतेः । तपः पवित्रं वेदस्य तपः स्वर्गस्य साधनं ।

तपसा महदाप्नोति विद्यया चेति नः श्रुतं । तपसैव चापनुदेद्यच्चान्यदपि दुष्कृतं ।

यत् यद्धि किञ्चित् सन्धाय पुरुषस्तप्यते तपः । सर्वमेतदवाप्नोति विद्यया चेति नः श्रुतं ।

दुरन्ध्रं दुष्प्रधर्षं दुरापं दुरतिक्रमं । सर्वं वै तपसाऽभ्येति तपो हि बलवत्तरं । ॥ १२५ ॥

सुरापोऽसम्पत्तादायी भ्रूणहा गुरुतल्पगः । तपसा तरते सर्वमेनसश्च प्रमुच्यते ।

सर्वविद्यस्तु चक्षुश्चानपि यादृशतादृशं । तपस्विनं तथैवाहुस्ताभ्यां कार्यं सदा नमः ।